Wprowadzenie do Algorytmiki. Programowanie Dynamiczne.

Artur Laskowski

16 grudnia 2021, Poznań

Zadanie QAP

15 minut Musi być zaliczony

Zadanie QAP

- Dane jest n fabryk i n odbiorców
- Dana jest macierz odległości pomiędzy fabrykami i odbiorcami
- Każdą fabrykę należy przyporządkować do innego odbiorcy, tak aby suma odległości była minimalna

Zadanie QAP

	1	2	3	4	5
Α	5	3	7	4	9
В	8	6	3	5	4
С	7	6	2	4	7
D	5	6	5	7	3
Е	4	3	8	5	6

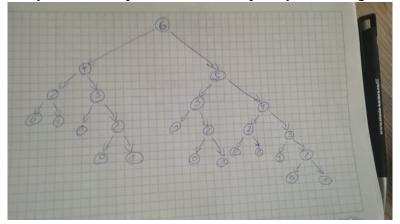
Liczby Fibonacciego

- Każda liczba jest sumą dwóch poprzednich
- $F_0 = 1$, $F_1 = 1$, $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$
- Liczby te często występują w naturze

Liczby Fibonacciego

Wywołania funkcji dla obliczania n-tej liczby Fibinacciego.

Rozwiązanie naiwne

- Przez zastosowanie rekurencji wiele podproblemów liczymy wielokrotnie
- Otrzymujemy wykładniczą złożoność obliczeniową
- Możemy zapisać sobie rozwiązanie raz obliczonego podproblemu, aby nie musieć robić tego ponownie!

Rozwiązanie przy pomocy programowania dynamicznego

```
int dp[100];
int fibonacci(int id){
   dp[0] = dp[1] = 1;
    if(dp[id] == 0) {
        dp[id] = fibonacci(id-1) + fibonacci(id-2);
    return dp[id];
```

Rozwiązanie iteracyjne

```
int dp[100];
int fibonacci(int id) {
   dp[0] = dp[1] = 1;
    for(int i = 2; i <= id; ++i) {
        dp[i] = dp[i-1] + dp[i-2];
    return dp[i];
```

- Oba rozwiązania działają w czasie liniowym
- Rozwiązanie iteracyjne ma znacząco mniejszą stałą
- Rozwiązanie rekurencyjne bywa łatwiejsze w zrozumieniu oraz implementacji
- Często warto spróbować rekurencyjnie, a jeśli nie działa to dopiero iteracyjnie

Programowanie Dynamiczne - schemat

- ullet Wyznaczanie struktury optymalnego rozwiązania (F[n])
- Rekurencyjne zdefiniowanie funkcji optymalnego rozwiązania F[n] = F[n-1] + F[n-2]
- Obliczenie wartości funkcji metodą wstępującą (F[1], F[2], ...)
- Konstruowanie rozwiązania przy pomocy wcześniejszych obliczeń

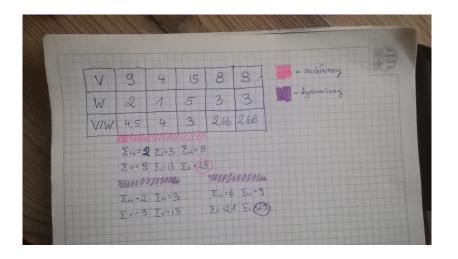
Problem plecakowy

- Dane jest n przedmiotów
- Każdy przedmiot ma wartość v_i oraz wagę w_i
- Dany jest plecak, który może pomieścić przedmioty o maksymalnej wadze m
- Jaka jest maksymalna wartość przedmiotów, które można spakować?

Algorytm zachłanny

- Zabierzemy te przedmioty, które mają najlepszą proporcję wartości do wagi
- Nie zawsze działa

Algorytm zachłanny

- Rozwiązujemy podproblemy, aby dojść do oryginalnego zadania
- Podproblem (i,j) oznacza, że używamy przedmiotów 1..i oraz plecak ma pojemność j
- T(i, j) oznacza maksymalną sumę wartości przedmiotów, które udało się zmieścić w takim plecaku

• Wybieramy przedmiot *i*-ty, wtedy:

$$T(i,j) = T(i-1,j-w_i) + v_i$$

• Nie wybieramy przedmiotu *i*-tego, wtedy:

$$T(i,j) = T(i-1,j)$$

Przykład na tablicy!

Implementacja

```
for(int i = 0; i <= n; ++i) {
    for(int j = 0; j <= m; ++j) {
        t[i][j] = t[i-1][j];
        if(w[i] <= j) {
             t[i][j] = max(t[i][j], t[i-1][j-w[i]] + v[i]);
        }
    }
}</pre>
```

- Złożoność obliczeniowa O(n · m)
- Złożoność pseudowielomianowa dla m o jeden bit większego algorytm działa dwa razy wolniej
- Jeżeli nie chcemy wiedzieć, które przedmioty są w plecaku wystarczy pamiętać tylko ostatni wiersz złożoność pamięciowa O(m) zamiast $O(n \cdot m)$

Alternatywne problemy

- Problem ciągły z każdego przedmiotu możemy wziąć jego dowolnie małą część:
- Algorytm zachłanny działa O(nlogn)

Alternatywne problemy

- Każdy przedmiot występuje w nieskończonej liczbie sztuk:
- Dodatkowe Max(..., T(i, j w[i]) + v[i]))

Inne problemy

Najdłuższy, wspólny, niekoniecznie spójny podciąg dwóch ciągów

Inne problemy

Wydawanie reszty

Dostpne: 1, 1, 1, 5, 10, 20

Wydajemy: 17, 19

Inne zadania

Laboratoria

https://www.hackerrank.com/wda-07-2021

